

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/590/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210557
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613210557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanému: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S., H. XXXX/X, toho času ubytovňa H., I. ul., X. S., v konaní o zaplatenie 1.350,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/296/2013 zo dňa 17.02.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 25 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a v znení a doplnení niektorých zákonov, § 1 zák. č. 258/2001 Z.z., § 261, § 497, § 502 Obchodného zákonníka, § 35, § 37, § 517, § 563 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Právny vzťah účastníkov sa z titulu absolútneho obchodu spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, ale aj všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, o záväzkoch a o spotrebiteľských zmluvách (§§ 52-54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 04.03.2010). Podľa § 1 ods. 3 tejto právnej úpravy o spotrebiteľský úver nejde v prípade úveru formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte, poskytnutého iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Žalobca netvrdil, že žalovaný mal poskytnutý revolvingový úver splácať kreditnou kartou, preto ich právny vzťah nepodlieha režimu uvedenej právnej úpravy. Žiadosť žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru je v zmysle § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka návrhom na uzatvorenie zmluvy. Jeho akceptáciou žalobcom je zmluva uzatvorená. Ide o zmluvu, ktorá podlieha režimu Obchodného zákonníka ako absolútny obchod a režimu ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Žalovaný už požiadal o poskytnutie úveru nejasným spôsobom. Na jednej strane požiadal o poskytnutie úverového limitu 840 Eur pri zmluvnej odmene 1.050,42 Eur a ročnej úrokovej sadzbe 70,02 %, na strane druhej požiadal o poskytnutie čiastky revolvingu vo výške 442,90 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 76,21

%, za účelom zariadenia domácnosti. Uviedol predpokladanú ročnú percentuálnu mieru nákladov za úver 70,02 % a priemernú RPMN za úver 48,66 %, predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Zákonnou podmienkou uzatvorenia zmluvy je prijatie návrhu na jej uzavretie bez výhrad, obmedzení, dodatkov a zmien. Žalobca akceptoval návrh žalovaného na poskytnutie úverového limitu 840 Eur, avšak neakceptoval žalovaným označenú predpokladanú RPMN za úver 70,02 %, keď uviedol výšku RPMN za úver 66,34 %. Tiež akceptoval návrh žalovaného na poskytnutie čiastky revolvingu 442,90 Eur, ale neakceptoval jeho návrh na predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, keď uviedol výšku predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 45,01 %. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu obsahujúceho dodatky alebo zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Keďže žalobca neprijal návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy bez zmien, urobil nový návrh, ktorého akceptáciu žalovaným nepreukázal. Dňa 04.03.2010 zmluva o revolvingovom úvere zákonným spôsobom medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená nebola a žalobcovi nemožno priznať plnenie z nej. Ak by aj medzi žalobcom a žalovaným bola v uvedený deň zmluva uzatvorená, potom vzhľadom na nejasnosť predmetu plnenia je neplatná. Z obsahu zmluvných ujednaní nie je zrejmé aká je dohodnutá výška revolvingového úveru vzhľadom na to, že na jednej strane zmluvné strany rokovali o úverovom limite 840 Eur, na druhej strane o poskytnutej čiastke revolvingu 442,90 Eur. Podľa definície revolvingového úveru v ekonomickom slovníku klient tento úver čerpá opakovane tak, že má dohodnutý určitý finančný limit. Každým čerpaním sa táto suma znižuje, každou splátkou naopak navyšuje. Po uplynutí dohodnutej lehoty pokračuje úverový vzťah s rovnakými podmienkami. Ide o automaticky obnovovaný, dlhodobý, opakovateľný úver. Ak by bola poskytnutá čiastka úverového limitu 840 Eur, potom by po uplynutí dojednanej lehoty pokračoval úverový vzťah s rovnakými podmienkami a je nejasným, aké zmluvné plnenie potom predstavuje poskytnutá čiastka revolvingu 442,90 Eur. Ako vyplýva z karty klienta, žalovanému oproti sumám uvádzaných v zmluve, od ktorej žalobca odvodzuje svoj žalovaný nárok, bola vyplatená čiastka 719,42 Eur, z ktorej bolo splatené 540,12 Eur. Napriek tomu, podľa tohto listinného dôkazu, zostáva doplatiť 1.360,30 Eur, hoci ako čiastka poskytnutá celkom je uvedená v tomto listinnom dôkaze suma 840 Eur. Aj pre tieto rozpory, keď je sporná aj výška financií, poskytnutých žalobcom žalovanému (na jednej strane 840 Eur, na druhej strane 719,42 Eur) nebolo možné žalobe vyhovieť ani sčasti.

Žalobca tieto nejasnosti ani po výzve súdu do pojednávania nevysvetlil písomne ani ústne, keď sa pojednávania nezúčastnil. Nakoľko žaloba spĺňala všetky formálne náležitosti, nebol dôvod na postup podľa § 41 a § 42 O.s.p., pretože žaloba obsahovala základný opis rozhodujúcich skutočností. Odstránenie uvedených nejasností už je predmetom dokazovania, teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno, čoho dôsledkom je zamietnutie žaloby. Tvrdenia v žalobe sú totiž v rozpore s predloženou úverovou zmluvou. Žalobca nepreukázal ani tvrdenie o predčasnom ukončení úverového vzťahu vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 Obč. zák., keďže tu je potrebné postupovať aj podľa § 53 ods. 8 (teraz ods. 9) Občianskeho zákonníka, nakoľko právny vzťah účastníkov konania síce nie je spotrebiteľským úverom, ale stále je vzťahom spotrebiteľského práva. Žalobca neuviedol, kedy uplynula trojmesačná doba omeškania s úhradou dlžnej splátky, či a kedy súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani netvrdil kedy, akým spôsobom sa prejav jeho vôle, smerujúci k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dostal do dispozičnej sféry žalovaného, keďže ide o jednostranný, adresovaný právny úkon. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. V konaní úspešný žalovaný nenavrhol prisúdenie náhrady trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 95,29 Eur vrátane DPH. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že záver súdu o tom, že nedošlo k vzniku zmluvy nie je dôvodný. Z prejednávanej veci je zjavné, že výklad ust. § 44 ods. 2 OZ súdom je v rozpore s prejavom vôle žalovaného, ktorý sledoval poskytnutie úveru s tým, že RPMN bude najviac 70,02 %. Je logické, že nižšie RPMN pri tom istom úvere tiež zodpovedá jeho vôli. Aj zo zmluvných dojednaní upravujúcich žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, bod 2.1 vyplýva, že k uvedenej zmene RPMN môže dôjsť. Ďalej uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa aj jeho odôvodnenie nespĺňa požiadavku presvedčivosti odôvodnenia v zmysle ust. § 157 a ods. 2 O.s.p., keďže súd na jednej strane tvrdí, že zmluva nevznikla. Na druhej strane súčasne tvrdí, že by bola aj neplatnou. Tvrdil, že úver poskytnutý na základe zmluvy

bol schválený a poskytnutý vo výške 1.500,- Eur s tým, že prípadné jeho navýšenie vo forme revolvingu je možné za určených podmienok. Zmluva presne definuje aj to, kedy sa revolving poskytuje. Výška tohto navýšenia bola dohodnutá 442,90 Eur. Zmluvné podmienky túto skutočnosť jasne a určito definujú. Uvedeným sa súd nezaoberal, o čom jednoznačne svedčí obsah rozsudku. Vzhľadom na zásadné pochybenie konajúceho súdu, ktorý vo veci nepoužil relevantnú právnu normu, nemožno hovoriť o zákonom, správnom a úplne zistenom skutkovom stave.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa - žalobcu, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konanie neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.